

Nr 345

Av herr Eliasson och herr Andersson, Alvar, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 25 § och 129 § 8 mom. taxeringsförordningen den 23 november 1956 (nr 623).

I proposition nr 776 föreslås, att löntagare skall befrias från skyldighet att i allmän självdeklaration redovisa förmögenhet, om bruttovärdet av hans tillgångar icke överstiger 50 000 kr. Förslaget motiveras med att en förenkling av deklarationsförfarandet härigenom skulle uppnås.

Det framstår givetvis som angeläget, att det nu alltför komplicerade deklarationsförfarandet förenklas. Erfarenheten visar emellertid, att undantagsregler, som införes i förenklingssyfte, ofta i väsentliga avseenden medför mera arbete och besvärligheter för både taxeringsmyndigheterna och de skattskyldiga än som svarar mot den förenkling som reformen avser att möjliggöra. Den i propositionen föreslagna ändringen i fråga om skyldigheten till förmögenhetsredovisning synes oss medföra stora olägenheter.

Merarbetet i form av en förmögenhetsredovisning är i regel obetydligt i förhållande till det arbete som en deklaratant måste nedlägga på sin deklARATION. En sammanställning över tillgångar och skulder är ofta nödvändig för deklaratantens egen kontroll av inkomstdeklarationen. Även i andra sammanhang har en sådan förmögenhetsuppgift betydelse för deklaratanten och hans rättsinnehavare, t. ex. vid arvsfall, som underlag för bouppteckning, vid sammanläggning av gåvor enligt arvs- och gåvoskatteförfattningarna samt för sannolikhetsbevisning i civilrättsliga sammanhang angående tillgångar och skulder.

Även om förmögenhetsuppgiften i det fall, då den icke behövs för åsättande av förmögenhetstaxering, närmast kan anses som en kontrolluppgift och därför särskilt angelägen för sådana skattskyldiga, som driver sådan verksamhet, där förmögenhetsredovisningen mera direkt sammanhänger med inkomstredovisningen, synes det betänkligt att befria vissa skattskyldiga från sådan redovisningsskyldighet men bibehålla den för andra. Skattelagstiftningen bör vara lika för alla. Gränserna mellan de olika förvärvskällorna är också svåra att draga, t. ex. mellan arbetarens egnahem och sådant småjordbruk, som innehas av en person, som kanske har löneanställning i lika mån som den som har ett egnahem. Gränsdragningen mellan dessa grupper av fastigheter skulle sålunda bli avgörande för deklarationsplikens omfattning.

Det synes oss också betänkligt att förminska möjligheterna till taxeringskontroll. I annan lagstiftning finns stränga bestämmelser om i vilka fall gåvodeklaration skall avgas. Men myndigheterna kommer att få avsevärt mindre möjligheter att kontrollera att så verkligen sker, om man på i propositionen föreslaget sätt ändrar deklara-tionsförfarandet.

Den föreslagna lagstiftningen torde komma att föranleda avsevärda besvärligheter med tolkningen. I propositionen har icke angivits hur värdet av tillgångarna skall beräknas och vilka värderingsnormer som sålunda skall användas. Det torde i många fall också bli nödvändigt för taxeringsmyndigheterna att — om förmögenhetsuppgift icke lämnats — infordra sådan genom särskild skriftväxling, vilket medför ökad arbetsbelastning för myndigheterna samt besvär och irritation för den skattskyldige.

Av de i propositionen redovisade remissinstanserna har flertalet avstyrkt den föreslagna lagstiftningen. Vi yrkar av de skäl, som vi ovan anfört, avslag på propositionen i denna del.

Därest vårt yrkande om avslag på Kungl. Maj:ts förslag i fråga om skyldigheten till förmögenhetsredovisning icke skulle bifallas av riksdagen, trots de skäl vi anfört mot förslaget, vill vi alternativt föreslå, att viss mera begränsad befrielse från redovisningsskyldighet skall gälla *alla* skattskyldiga. Enligt vår mening kan det icke accepteras, att i princip olika bestämmelser skall gälla för olika grupper av skattskyldiga. Befrielse från redovisningsskyldighet bör dock medges endast i de fall då bruttovärdet av den skattskyldiges tillgångar icke överstiger 25 000 kr., vilken beloppsgräns överensstämmer med vad riksskattenämnden förordat.

Under åberopande av vad sålunda anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandling av propositionen nr 76 måtte besluta avslå Kungl. Maj:ts förslag om att löntagare skall befrias från skyldighet att i allmän självdeklaration redovisa förmögenhet, om bruttovärdet av hans tillgångar icke överstiger 50 000 kronor, eller — därest detta vårt förslag icke bifalles av riksdagen —

att riksdagen måtte besluta, att varje skattskyldig må befrias från skyldighet att i allmän självdeklaration redovisa förmögenhet, om bruttovärdet av hans tillgångar icke överstiger 25 000 kronor, samt

att vederbörande utskott måtte utarbета förslag till i anledning härav erforderlig författningsändring.

Stockholm den 18 mars 1958

Lars Eliasson

Alvar Andersson